

17.3.1943

משה שרתוק

לפני יהודית ניו יורק

DOC00412

בעין רעה על גיוסם של יהודים. אולם הצבא וcock היה ליהודים. היישוב היהודי היה המקור הכלכלי היהודי לחומר אנשים נאמנים ובנויים. יותר מכך גבורה השआפה להלחם בקרב היהודים עצם, לפחות עם הנענה הקורא אותם למערכות. היה, איפוא, הרצון והיה הצורך. אבל המסתגרת להזאתו של הרצון היה מן הפוך אל הפעול עוררה זיכרונות ופילוגים רבים. ורישתו היה בדורות ומפורשת: היהודי ארץ-ישראל, כקייזר לאומי מיותה, צריכים לייצג את עם במלחמה זו. דרישת זו נדחתה, אחרי שהובטה מילואת הדברים ידועים. אבל לא היה בכך ממשום סיפוק הרצון והחוונה להלחמה. השטפותנו במלחמה חשובה היהה בשבייל עצמנו יותר מאשר בשבייל אחרים. ובינתיים קרבת הסופה לאגובלות ארץ-ישראל. הכרת היה לנו להטיל עצמנו לתוך מאץ הגנתה. בכל מקום שנלחמננו, ביון או בלוב או בסוריה הגינוו בעצם על ארצנו. מלבד היוטנו בכך שותבים להכרעת הצר הצור את עמנן. לא יכולנו לעמוד מרוחק ולהחות עד שנתחנו לנו צבא משלנו. חוסר-פערלה הוא חינוך מדיני גרווע ביותר. המלחמה נתנה לנו לישוב הזרמנות לפועל בתור עם — ובמהلة "לפערל" אני מתכוון למודעות פערוניס, אלא לאנשים גנשימים לבושיד-מדיד-צבא, שעשים ברוביהם, תותחים ואירונים ומובילים-משא וכל צבודה צבא.

צריך היה לארגן את הגוים. הממשלה עמדה מרוחק וסילקה עצמה מכל עניין הגיס היהודי. אבל צרייך היה במישטו שיאשר באחריות הגוים, שיבריע מי לצבא ומי לעובודה שישייה על הלוואה מתאימה של הכוחות בין השירות הצבאי ובין משמר הבטחון הפנימי בארץ. אחריות מדינית הוטלה علينا, מבלתי שניתן לנו הפטה המדינית, ודבר זה גם ניכר בהמשך פעולתנו — הפטה נחשלה אכופות יותר פקודת האתירות. הטעאה היא ככל זאת ביום — שלושים אלף איש ואשת בשירות הצבא והצי וחיל-התעופה, בשמיר הארץ: אם בירת צבאות עמי-הברית. מספר זה מquivיל לחיל מתנדבים של שמנת מי-ליון איש בארץות-הברית. ועודין הגוים גמיש והולך. ביום הזה מהווים היהודים — שהם שליש מאוכלוסיית הארץ — שמנתים אחויו מכל מתנדבי ארץ-ישראל לצבא ותשעים ושמנת אחויים בקיל-העזה של הנשים.

זהו התוכן. אבל גם הכוונה החERICA. החיללים שלנו בצבא הפורטני מהווים יחידות נבדלות — יהדות-צבא על יהודים שאין כמותם בכל מערכות המלחמה בהיטלר. יחידות אלה יהודיות הן מן המסדר עד הטפות, ובמידה שקצינינו מתעלמים לדרגות גבוהות יותר, מתהנים גם מפקדים יהודים ליחידות אלה. שפטן עברית, וסתת פקדותן עברית. יש לנו כיום אטאלאיניטם בגודל חיל-הרגלים וסוללות בחיל התחומים — בסק הפל ששים פלוגות. הפלוגה הפלוגה הראשונה שלנו השתתפה במערכות צרתת. אחר לקחו חלק בקרבות לוב, נשלחו ליוון, שבת נפלו רוגם בשבי, השאר הם במצרים. ארץ-ישראל, סוריה

הציגות היא-בחינת בבחון על מקום זה. אחרי כי מאות שנות גודדים במלוא עולם הצלחה לשוב למלדתנו מלפנים. רק מעט יותר מחצי מיליון נפש אנו בארץ. אבל מעת דייפוי של מרד בר-ז'וכבא לא הייתה לנו בארץ ישראל עמדתו כזו שענוTopics בה עתה — עמדת יישוב מושרש באדמותו, שליט על סביבתו הקרובה מתרנס מיגיע כפיו. פועל ויוצר בכל מקצועות המאץ הגופני והרוחני, מדבר בלשונו, מפתח תרבות חייו ומוחין להגנת עצמה. מה שיש לנו כיום בארץ-ישראל, על כל קטנו ומצומת, הוא הגרעין היהודי של פות גופני מניבש שיש לו עם היהודי בכל עולם כולה.

זאת זה עמד פעםם בנסיין במשן השנים האחרונות. הוא נבחן ונזכר באש ובחרב. ארבע השנים שקדמו למלחמת היו שנים השתערות פרראית על היישוב היהודי בארץ-ישראל והוא ידע לעמד בבחן הגאות ההמוסר. הנסיך השני בא עם פרוץ המלחמה. בכל ארצות הדימוניה קרואתיה וברוסיה הסובייטית מעלים היהודים חלקים משלם במאץ המלחמה. רק בארץ-ישראל ניתנה להם ההזמנות והונלה עליהם אחירות להעלות הליקם במאץ זה בתור קיבוע, בתור יצירה לאומית מובהקת, בטור יהודים. כל מה שגאלנו ויצרנו ובנוו צויתנו בארץ-ישראל במשן ששים שנאר ובייחוד בעשרים ומשש השנים האחרונות, ובימר יחוד מעת 1933, הוועד בבחן הגודל של שערת חירום עולמית. ומtron שגאלנו את האדמה, ויצרנו חקלאות מודרנית. ופיתחנו תעשיית, ויסדנו מוסדות מדע והקימו מעמד-עובדים דב-כח ורב-כח ורב-כשרון בכל המקצועות. מתוך שהכינו כל זאת קודם לנו, ניתנה עתה היכולת לארץ ישראל למלא תפקיד מכריע כל-כך במאץ המלחמה במערכות המודרך התקיכן.

בעם הראשון, בעקב המלחמה, "נגלהה" מציאותנו לעיני הגורמים השליטים, לעיני ממשלה ארץ-ישראלocabot עמי-הברית והארצות השכנות. נגלוינו כיחידת-הוציאת, ככוה-פועל פלפל. נתרפרר לפל, כי מתחו חדש הופיע על פמת המורה הקروب — היהודי ארץ-ישראל כורעין-זעירין לאומה מתחדשת.

תורמתנו למאץ-המלחמה הפלפל נמדדת ב מידת התוצרת המוספקת על-ידיינו לצבאות בריטניה ועמי-הברית — אף לטורקיה ולתאזר ולבוטניה — בשווי עשרות מיליון דולר; היא נמדדת בתקציב חקלאית מוגדלת, בשירות מדעי וטכנאי שאין פורומו בדורות ההתייכן, במפעלי-מלחמה דחופים שפוצעו בידי אלפי עובדים בארץ ישראל, במאות מהנדסים ואומנים מכל המינים בכל הארץ אשר סבבונו מפרש ועד חפש, הסוללים דרכיהם וגשריהם. בונים מצודות ומגורי-הצופת, מתקנים מתקנים בתי מוקפות ומפריחים תעשיית חדשנית בכל מקום בואם. אך היהודי בארץ-ישראל אין רק עוזר, אלא גם צייר חירות ריות הארץ ארץ-ישראל הממשלה הפיטה